सर्गः ७ पूर्व्वं प्रहर्त्ता न जघान भूयः प्रतिप्रहाराक्षमसादी। तुरङ्गमस्कन्धनिषण्णदेहं प्रत्याश्वसन्तं रिपुमाचकाङ्क्ष ॥ ४७ ॥ तनुत्यजां वर्म्मभृतां विकोषैर्बृहत्सु दन्तेष्वसिभिः पतद्भिः। उद्यन्तमग्निं शमयाम्बभूवुर्गजा विविग्नाः करशीकरेण ॥ ४८ ॥

पूर्व्वमिति। पूर्व्वं प्रथमं प्रहर्त्ता प्रहारस्य कर्त्ता अश्वसादी अश्ववारः प्रतिप्रहारे अक्षममशक्तं रिपुं शत्रुं भूयः पुनर्न जघान प्रहारं कृतवान् किन्तु पुनः प्रत्याश्वसन्तं जीवन्तमाचकाङ्क्ष इच्छति स्म किं० रिपुं तुरङ्गमस्याश्वस्य स्कन्धे निषण्णः पतितो देहो यस्य तम् तादृशे प्रहारनिषेधात् ॥ ४७ ॥ तनुत्यजामिति। विविग्ना भीता गजा अग्निं करस्य शुण्डादण्डस्य शीकरेण जलविन्दुना शमयाम्बभूवु र्नाशयन्ति स्म किं० अग्निम् तनं शरीरं त्यजन्ति तेषां शरीरेषु निःस्पृहाणां वर्म्मभृतां कवचधारिणां बृहत्सु दन्तेषु पतद्भिर्विकोषैर्गताच्छादनैरसिभिः खड्गैरुद्यन्तमुत्पद्यमानम् ॥ ४८ ॥